

Rozwiązanie

Aplikant winien sporządzić skargę na bezczynność organu.

Zgodnie z art. 35 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (dalej: KPA) organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki, z uwzględnieniem terminów określonych w § 3 i 3a. Stosownie zaś do treści § 4 powyższego unormowania, przepisy szczególne mogą określać inne terminy załatwiania spraw niż określone w tym Kodeksie.

Zgodnie z ogólną regułą decyzję administracyjną w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy wydaje się w terminie 60 dni (art. 112 a ust.1 ustawy o cudzoziemcach).

Bezczynność natomiast to stan, w którym nie załatwiono sprawy w terminie określonym w art. 35 lub w przepisach szczególnych ani w terminie wskazanym zgodnie z art. 36 § 1 tego Kodeksu.

Przepis art. 53 § 2b ustawy z 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej: PPSA) stanowi, że skargę na bezczynność postępowania można wnieść w każdym czasie po złożeniu ponaglenia do właściwego organu.

Nie ma jednak znaczenia jaki okres upłynął pomiędzy złożeniem ponaglenia a wniesieniem skargi do sądu administracyjnego, gdyż takiego wymogu nie formułują przepisy PPSA. Warunkiem tym jest wyłącznie samo wniesienie środka zaskarżenia w trybie art. 37 § 1 KPA, co oznacza, że tego rodzaju skarga może być wniesiona do sądu w każdym czasie, po uprzednim wniesieniu ponaglenia do organu wyższego stopnia. Nie ma również znaczenia zarówno sposób załatwienia ponaglenia przez organ wyższego stopnia, jak i to, czy w ogóle zareagował on na ponaglenie.

Wojewoda miał podstawy do nieprzekazania ponaglenia i pozostawienia go bez rozpoznania zgodnie z art. 37 § 3a KPA, gdyż zostało ono wniesione przed upływem terminu do załatwienia sprawy. Zarzuty w tym zakresie należy uznać za nietrafne.

Natomiast pozostawienie ponaglenia bez rozpoznania nie miało wpływu na dopuszczalność wniesienia skargi na bezczynność organu.

W skardze należy zarzucić naruszenie prawa – art. 12 § 1, art. 35 § 1 i art. 36 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. k.p.a., w związku z art. 112a ust.1 ustawy o cudzoziemcach.

Skarga powinna zawierać następujące wnioski:

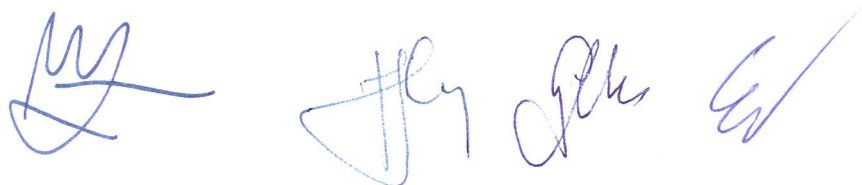
1. o zobowiązanie organu administracji do wydania decyzji w określonym przez skarżącego terminie (np. 14 dni od daty doręczenia organowi akt z prawomocnym wyrokiem);
2. o zasądzenie kosztów postępowania na rzecz skarżącej według norm przepisanych.

Uwzględniając interes klientki, wskazany jest także wniosek o stwierdzenie, że bezczynność miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa (art. 149 § 1a PPSA), o przyznanie skarżącej od organu sumy pieniężnej na podstawie art. 149 § 2 PPSA, ewentualnie również o wymierzenie organowi grzywny na podstawie art. 149 § 2 PPSA.

Pogląd, że wniesienie ponaglenia przed terminem załatwienia sprawy, nawet jeżeli zostanie ono pozostawione

bez rozpoznania na podstawie art. 37 § 3a k.p.a. nie skutkuje niedopuszczalnością skargi na bezczynność lub przewlekłość, wynika z literalnego brzmienia art. art. 53 ust. 2b PPSA, zgodnie z którym, skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania można wnieść w każdym czasie po wniesieniu ponaglenia do właściwego organu. Taki pogląd jest utrwalony w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. np. wyrok NSA z 17.08.2023 r., I OSK 1524/21, wyrok NSA z dnia 20.02.2025 r., II OSK 2141/24).

Z uwagi jednak na treść prawomocnego postanowienia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu sygn. akt IV SAB/Po 89/23, Komisja dopuściła także możliwość sporządzenia opinii o braku podstaw do wniesienia skargi – o ile taka opinia została sporządzona rzetelnie i uzasadniona w sposób przekonujący.

Four handwritten signatures in blue ink, arranged horizontally. The first signature is a stylized 'L' with a horizontal stroke. The second is a stylized 'H' with a vertical stroke. The third is a stylized 'J' with a horizontal stroke. The fourth is a stylized 'E' with a horizontal stroke.